

[Lilli Gyldenkilde]

det var det, den radikale ordfører nævnte. Jeg sad og fulgte med og stregede det under den gang, og derfor kunne jeg meget nemt huske det og slå op på det denne gang; der var tale om, at det var efter den definition, som gjaldt i forvejen. Derfor er jeg ikke i tvivl om, at det er den definition, der gælder. Det var det ene, jeg ville sige.

Det andet, jeg vil sige, er til hr. Helge Sander, hr. Ole M. Nielsen, og hvem der ellers vil komme og sige det samme – det vil formentlig flere gøre: Det er jo ikke rigtigt, at SF er ude på, at vi skal lukke så meget som en eneste virksomhed, tværtimod. Vi er ikke ude på at lukke en eneste virksomhed; vi er ude på at få nogle flere.

Men jeg mener heller ikke, det er rigtigt, når man siger, at hvis dette forslag bliver vedtaget – i øvrigt er det ikke mit forslag, det er regeringens, men jeg skal da nok forsvare det, som det foreligger – så får det den betydning, som både hr. Ole M. Nielsen og hr. Helge Sander siger, for så var der jo ingen tekstilindustri i de øvrige lande, som allerede har ordentlige varslingsregler og har haft det længe. Jeg vil godt bede om, at vi, når vi nu går i gang med udvalgsarbejdet, får en liste over, hvem der har de ringeste varslingsregler i Europa. Det har nemlig England og Danmark og ingen andre.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Det har forundret mig, at spørgsmålet om økonomien ikke er blevet draget frem her. Når SF brænder sådan for at få indført disse regler, så kunne jeg godt tænke mig at spørge, hvilke konsekvenser det vil få.

Hvis man forestiller sig, at en virksomhed med 600 ansatte skal afskedige 300 på grund af en pludselig nedgang – som hr. Ole M. Nielsen også var inde på – kan det, at virksomheden skal betale løn i en så lang periode, jo betyde, at man måske trækker den sidste del af virksomheden ned også, for det er jo en meget lang periode at stå med 300 medarbejdere for meget. De sker jo pludseligt, disse udsving inden for erhvervslivet, som gør, at man måske desværre lidt hurtigt må af med medarbejderne. Jeg synes, at fru Lilli Gyldenkilde skylder at fortælle dette Folketing, hvordan de pågældende virksomheder skal finansiere det, hvis vi forestiller os, at det her lovforslag kommer nogenlunde uændret igennem.

Jeg har lige et enkelt spørgsmål mere til fru Lilli Gyldenkilde. Når man nu læser lovforslaget igennem og ser de tre punkter i § 1 om virksomheder med så og så mange medarbejdere, så synes jeg personlig – hvis jeg endelig skulle sige noget konkret om forslaget – at der sådan set mangler en ting: Hvad med de ansatte på virksomheder, hvor der kun er 7, 9 eller 11 ansatte? De er jo fuldstændig lost i relation til dette her, mens andre, bare de er på en tilstrækkelig stor arbejdsplads, er sikret. Jeg synes egentlig, hvis vi endelig skal tale realistisk om forslaget, at det også var noget, der burde ind i overvejelserne.

Endelig vil jeg sige om forslaget som helhed, at der står, at man ikke regner med, at det får nogen erhvervsøkonomiske konsekvenser – det er det, man altid skriver fra regeringens side, når man gerne vil have et forslag igennem – men den køber jeg altså ikke, for det kommer til at koste betydelige beløb for de virksomheder, der skal betale de mange ugers løn.

Fjerde næstformand (Kirsten Jacobsen):

Hr. Kirkegaard har ordet for en kort bemærkning, og derefter tror jeg, vi skal forsøge at komme tilbage til ordførerrækken. Der er yderligere én kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Kirkegaard (KF):

For at undgå misforståelser skal jeg lige sige, at der i hvert fald ikke har været forhandlet med den daværende minister om udformningen af dagsordensforslaget. Den daværende minister fik forelagt et udkast i begyndelsen af debatten, uden at der i og for sig blev forhandlet om det, og kunne senere under debatten konstatere, at man havde valgt en meget mere snæver formulering end i det første udkast.

Nu kan jeg forstå, at fru Lilli Gyldenkilde har en teori om, at det nok var noget, man valgte for at få flertallet på plads. Jeg gør opmærksom på, at flertallet jo altså består af Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og SF. Det kan umuligt være sket af hensyn til SF. Det kan heller ikke være sket af hensyn til Det Radikale Venstre, som det klart fremgår af de udtalelser, som fru Lone Dybkjær fremsatte under debatten. Så må det altså være sket af hensyn til Socialdemokratiet.